

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ

Ιδρυτής και Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
Εκδότης και Διαχειριστής: ΧΡ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ & ΣΙΑ

Ταχυτικοί συντάκτες: ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΑΦΗΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΠΙΤΗΣ, Γ. ΦΤΕΡΗΣ, ΚΙΜΩΝ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Όσα γράμματα δινδιαφέρουν τη Διαχείριση πρόστεις
νά διευθύνονται:

Χ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ & ΣΙΑ Σοφοκλέους 3, ΑΘΗΝΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: Γιὰ τὴν Ἑλλάδα δρ. 25 τὸ χρόνο.

• 13 τὸ ἔξαμηνο.

• 7 τὸ τρίμηνο.

Γιὰ τὴν Ἀγγλία καὶ Αἴγυπτο £ 1 τὸ χρόνο

£ 0,10 τὸ ἔξαμηνο

Γιὰ τὴν Ἀμερικὴ \$ 5 τὸ χρόνο

\$ 3 τὸ ἔξαμηνο

Καὶ γιὰ τὰ ἄλλα μέρη ἀνάλογα

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΟΜΟΡΦΑ τὰ είτε ἡ κ. Κορύλου, καθώς μᾶς βεβαιώνει ταχυτικὸς συντάκτης τοῦ «Νούμα» σὲ ἄλλη στήλη, στὴν πρώτη διάλεξή της γιὰ τὶς γυναικεῖς τοῦ Ἰψεν. Ἡ πλατιά τῆς μόδωφωσης καὶ τὸ κριτικὸ μυαλό της, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πῶς δὰ τὴ διάλυση ἀσπροπρόσωπη σ' ἕνα τέτιο δύσκολο θέμα ποὺ καταπίπτει. Οὐτόσο περιμένουμε κάτι ἄλλο ἀπὸ τὴν κ. Κορύλου. Περιμένουμε νὰ μᾶς μιλήσει καὶ γιὰ τὶς δικές μας τὶς γυναικεῖς, διὰς τὶς ἔχει χρησιμοποιήσει ἵσμεις τῷρα τὸ νεοελληνικὸ θέατρο, τὸ δικαστήριο τοῦ σοθιαρδοῦ καὶ ἰδεολογικὸ θέατρο, νὰ μᾶς ἀναλύσει τὸν λίγους ἡ παλλοὺς τύπους ποὺ δρίσκουνται μέσα σ' αὐτὸ τὸ θέατρο, καὶ νὰ μᾶς πεῖ ἀνὸι γυναικεῖοι αὐτοὶ τύποι εἰναι, καὶ πόσοι ἀπὸ αὐτοὺς εἰναι, γνήσιοι Ἑλληνικοί, παραμένοι ἀπὸ τὴν ζωή, ἀπὸ τὴ γύρω ζωή, καὶ ὅχι κατασκευασμένοι στὸ γραφεῖο τοῦ θεατρικογράφου, πάνου σὲ Ἰψενικὰ μοντέλα καὶ σὲ κοῦντλες παιοζιάνικες. Μιὰ τέτια ἀνάλυση καὶ μιὰ τέτια μελέτη δὲν ὑφελοῦνται ὅχι μονοχά τὸ θέατρο μας, μὰ καὶ τὴν κοινωνία μας γενικά, καὶ δὰ τὴς ξυπνοῦνται μερικὰ ζητηματάκια, ποὺ φαίνεται δὲν τάχει πάρει ἀκόμα εἰδήση ἡ τὰ βλέπει μὲν θολωμένα ματογυνάλια.

ΕΝΑ ἀπὸ φύγα τὰ ζητήματα, κιαλὸ τὰ σπουδαιότερα μάλιστ, εἰναι καὶ τὸ ζητήμα τῆς σημερινῆς γυναικός, τῆς σημερινῆς Ἑλληνίδας δηλ. «Οχι ν' ἀποχήσει δικαιώματα πολιτικά, νάχει ψήφο δηλ., καὶ νὰ κάμνει διαδήλωσες (εἰδαμε δὰ τελευταῖα τὶς γυναικεῖς μας νὰ οὐδηλάζουνε μέσα στὸν δρόμους σῶν ἀφημασμένες μανάδες, καὶ καταενθουσιαστήκαμε!), μὰ νάποχήσει πρῶτα πρῶτα δικαιώματα στὸ σπίτι της καὶ στὴν κοινωνία, δικαιώματα γενικὰ στὴ ζωή, καὶ νὰ πάψει πάια νάναι φλεγή σκλάδων, διὰς εἶναι σήμερα, καὶ νάρχησει ἔτοι σιγά σιγά δὲν γάμος, ἀπὸ ὅλητησυνταγνία ποὺ ξακολουθεῖ νὰ εἶναι, νὰ γίνεται ἀληθινὴ συμβίωση, η^ενει δη τὸ γυναικός δὲν ἀποχήσεις δικαίωμα στὸν τόπο μας! Οι λύγες, καὶ τιμητι-

κές ἔξαρτεσες, δὲν κάνουν τὸν κανόνα. Ἡ κ. Κορύλου δὲν τὸ ξαίρει αὐτὸ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἀλληρε. Μὰ καὶ μεῖς τὸ ξαίρουμε καλὰ αὐτό. «Οταν τὴ βλέπουμε νάρχεται τὸν περασμένο χειμώνα στὸ γραφεῖο μας, γνάνει τὸ τοιχογράφη της καὶ νὰ διορθώνει τὰ κριτικὰ τῆς μάρθρα, δὲν τὴ χαιρόμαστε γιὰ χειραρτημένη γυναικό μονοχά. Τὴ χαιρόμαστε καὶ γιὰ κάτι ἄλλο, ποὺ ἔχει κάπως σκέψη στενότερη μὲ τὸν κύκλο μας. Νά, ἡ γυναικά δὲν ἔπινε τὴν κώρη, ἡ κ. Κορύλου δὲν πρόδωσε τὴ δεσποινίδα Νεγρεπόντη. Ὡς «Ἀλκης Θρύλος ἄρχισε, κόρη, τὴ φιλολογικὴ τῆς ζωής, καὶ ὡς «Ἀλκης Θρύλος τὴ συνεχίζει καὶ πάντρεμένη. «Ισως γιατὶ ἀγαποῦσε ἄλληντα τὰ γράμματα, ίσως γιατὶ ἡ φωτιά ποὺ είχε μέσα τῆς εἶταν τόσο δυνατή, ὅπτε νὰ μὴ μπορέσει νὰν τὴ σκεπάσει ἡ στάχτη τοῦ γυμνοῦ, — ἀφοῦ στὴν κοινωνία μας, τέτια ποὺ εἶναι καὶ τέτια ποὺ ἔνοει πεισματικὰ νὰ μένει, δὲν γάμος σὰ στάχτη πέφτει πάνω στὶς ἀδύναμες πνευματικὲς σπίθες τῆς κόρης καὶ τὶς σταχτώνει ἄκοπα καὶ τελειτικά.

ΕΝΑ ζήτημα, βλέπετε, κι αὐτό, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ δώσει μοντέλα ἀξιοσπύδαστα στὸν δραματογράφους μας καὶ θέματα μὲ κοινωνικὸ ἐνδιαφέρο μεγάλο στὶς ὄμιλήτρες τοῦ «Συνδέσμου Ἑλληνίδων υπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῶν γυναικῶν». Ἡ γυναικά, γενικά, μὰ τοῦ τόπου μας ἡ γυναικά περισσότερο, πρέπει πρῶτα νὰ νιώσει τὰ δικαιώματα πούχει ὡς ἀτομο καὶ μέσα στὴ φαμελιά τῆς καὶ μέσα στὴν κοινωνία, καὶ νὰ ζητήσει, μὲ κάθε τράπο καὶ μὲ κάθε ἀγώνα, νὰν τάποχτήσει τὰ δικαιώματα αὐτά, καὶ υπέρτερα νὰ ζητήσει τὰ δικαιώματά τῆς τὰ πολιτικά, ποὺ τὸ κάπω τόπω καὶ δὲν τάποχτήσει, δὲν ἔχει νὰ ζημιωθεῖ καὶ πολύ, ἀφοῦ καὶ μεῖς οἱ ἀντρες, ποὺ τάχουμε, ἔρχουμεται περιστάσες ποὺ τὰ σιχαινόμαστε κι οὔτε κάν τὰ χρησιμοποιήσει.

ΜΟΥΣΙΚΑ

Η ΣΥΝΔΥΣΙΑ ΤΗΣ ΟΡΧΙΣΤΡΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

Η πρώτη τῆς δρχήστρας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ωδείου μᾶς ἔκαμεν ἔξαιρετικὰ εὐχάριστη ἐντυπωσιη. Γιατὶ θρεδήκαμε μπροστά σὲ κάτι, ποὺ δὲν είχε τὴν ἀξιωση νὰ εἶναι περισσότερο ἀπὸ δρ. τι εἶναι, μπροστά σὲ μιὰ ἐργασία συστηματική καὶ σὲ μιὰ εἰλικρίνεια. Κι ἀπὸ ἔνα σχολείο μουσικὸ ἀντὸ γυρεύει κανείς. Ἡ ἐκτέλεση νὰ εἶναι ἀνέλιογη μὲ τὰ μέσα. Νὰ παρουσιάζει δ.τι μπορεῖ νὰ ἐκτελέσει καλά, ἡ ὁπωδήρητο πέπλανα, κωρίς νὰ κιντυνεύει νὰ σκάσει, γυρεύοντας, σὰν τὸ βάτραχο τοῦ μύθου, νὰ φτάσει τὸ βάθος. Ἡ συμφωνία τοῦ Χάρδη μᾶς δέδειξε πῶς ἡ σχολή τοῦ διοιλού παρουσιάζει μιὰ θαυμαστή πρόσοδο. «Ολοι οι σολίστες καλομελετημένοι. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε πῶς εἶναι μαθητές. Άλλα μαθητές ποὺ υπόσχουνται πολλά. Είναι δ.τ. Εμπεδολῆ καθ. δ. κ. Καλαμπούσης στὸ τρογούνι, καὶ δ.τ. Πρωτοπατᾶ στὴν δέπτα. Η τελευταῖα ἔχει σπάνιο μουσικὸ φόντο. Φαίνεται ἀληθινὰ καλλιτεχνικὴ ιδιουσγκραφία. Ἡ δρχήστρα γενικά, εἴτε μόνη τῆς εἴτε συνοδεύοντας, δέδειξε μιὰ θαυμαστὴ συγκρότηση. Καὶ τὸ εὐχάριστο εἶναι δτι ἀρχίζει ἀπὸ καὶ πρέπει νάρχει. «Ἔτοι δὲν μορφωδούν καὶ οι μαθητές καὶ τὸ κοινό. Τὸ Ἑλληνικὸ Ωδεῖο, μπορεῖ νὰ παραπρανέσται γιὰ τὴν ἐργασία του.